

Utwórz metodę klasową `intern`, która przyjmie jako parametr odniesienie do tablicy `char []`. Metoda powinna zwrócić odniesienie do unikalnej instancji tej samej sekwencji znaków w pamięci. Jeśli identyczna tablica znaków (zawierająca dokładnie te same znaki w tej samej kolejności) została wcześniej zarejestrowana, metoda powinna zwrócić odniesienie do tej instancji. W przeciwnym razie metoda powinna dodać nową instancję tej tablicy do zbioru unikalnych obiektów i zwrócić jej odniesienie.

Metoda powinna uwzględniać następujące przypadki:

1. Jeśli tablica wejściowa jest pusta (`char []` o długości 0), metoda powinna zwrócić odniesienie do **globalnej, współdzielonej pustej tablicy**.
2. Jeśli tablica wejściowa ma wartość `null`, metoda powinna zwrócić `null`.
3. Metoda powinna zagwarantować, że dla dowolnych dwóch tablic wejściowych zawierających tę samą sekwencję znaków zwracane będą te same odniesienia (tj. referencje będą równe przy porównaniu operatorem `==`).

Przykład działania:

- Dla dwóch wywołań metody:

1. Tablica: `{ 'a', 'b', 'c' }`

2. Tablica: `{ 'a', 'b', 'c' }`

Wynik: oba wywołania zwrócą to samo odniesienie w pamięci.

- Dla wywołania z tablicą: `{ 'x', 'y', 'z' }`, metoda zarejestruje nową instancję i zwróci odniesienie do niej.